

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y

REDACCIO

LLIBRERIA ESPANYOLA,

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

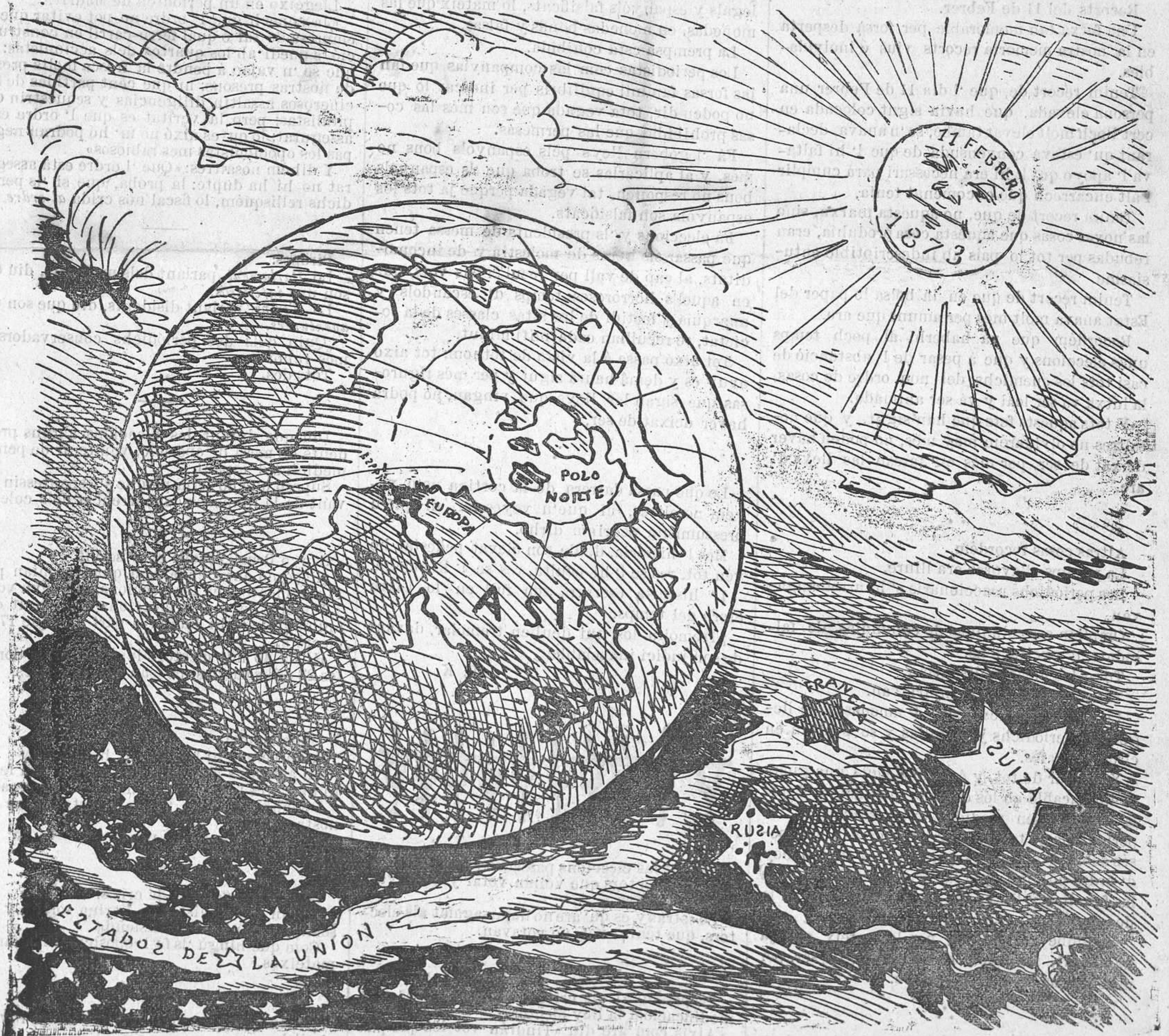
PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre.	8 rs.
Antillas (Cuba y Pto. Rico) . .	16 »
Estranger.	18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

POST MUBILA PHABUS.

Roda el mon.....

11 DE FEBRER.

Lo que ha sigut, ha sigut.

Jo desafio á totas las lleys, á que prohibeixin que lo que ha sigut, deixi de ser.

Los tractats de lógica més ortodoxa, més subjecte á las prescripcions de la fé, diuhen que aixó es un impossible moral que ni Dèu pot torce'l.

Las lleys actuals privan al ciudadá de ocupar-se de tots aquells assumptos que poden fer la pols á lo que han establert los autors d' aquestas mateixas lleys.

Enhorabona: aixó es possible, perque es real.

Lo que no poden fer las lleys actuals, lo que no farán may, perque es impossible que'u fassan, es evitar que l' historia dediqui una de las páginas de son llibre inmortal á la fetxa, ab que adorném lo comensament de aquestas líneas, per la senzilla rahó de que l' onze de Febrer de 1873 ha existit, avuy fá quatre anys, y tots los poders reunits del cel y de la terra no poden fer que haja deixat de existir.

**

Recorts del 11 de Febrer.

Una fetxa tan memorable per forsa desperta en la nostra memoria recorts vius é inolvidables.

Tenim recort de que l' dia 11 de Febrer una persona elevada, que havia sigut colocada en cert lloch molt elevat també, se'n anava, declarant qu' estava convensuda de que l' hi faltava l' apoyo qu' l' hi era necessari para cumplir l'alt encarrech que encomenat tenia.

Tenim recort de que, no aquesta marxa, sino las novas cosas que aquesta cosa produhia, eran rebudas per tot lo país ab indescriptible entusiasme.

Tenim recort de que en la bolsa lo paper del Estat anava molt més per amunt que are.

Recordém que vá haberhi al poch temps unas eleccions y que á pesar de l' abstenció de casi tots los enemichs del nou ordre de cosas, la lutxa vá ser leal y vá ser animada.

Y tots aquests fets que han sigut, y que nosaltres no olvidarem may més, no poden haver deixat de ser, per més qu' fassan las lleys d' are.

**

Altras cosas recordém.

La premsa llavoras era lliure.

Los periódichs reaccionaris s' hi arremangavan.

Omplian sas columnas de calumnias, de falsedats, d' excitacions.

Totas las ideas se discutian.

Totas las personas s' injuriavan.

La burla y lo despreci y l' amenassa se llegian en periódichs y en fullas y se sentian en círculs y cafés.

Y á pesar de tot, y á pesar de que una guerra implacable ab los carlins, justificava l' que s' prenguessen medidas extraordinarias, los periódichs no tenian lley d' imprenta que pesés sobre d' ells y las personas no tenian lley d' ordre públich, que las arranqués del seno de las familias y las sumís en la miseria y en la desgracia.

Y també aquets fets, per lo mateix que ja han sigut, no poden haver deixat de ser, per més que fassan las lleys d' are.

**

L' onze de Febrer tindrà d' aquí en avant un doble aniversari.

L' historia que ha escrit la narració del 11 de Febrer de 1873, escriurá també en las fullas

de son llibre inmortal la del onze de Febrer de 1877.

L' historia ocupa un pedestal fins ahont no hi arriban las corrents de las humanas passions; un pedestal elevat fins ahont no hi alcanza la pérvida lisonja, y desde ahontse domina l' men, clara y distintament.

Y l' historia, al escriure la página corresponent al 11 de Febrer, mira serena lo que passa y véu lo que no pot ocultarse.

**

Al 11 de Febrer estém.

La guerra civil es acabada; mes los enemichs que foren un dia combatuts á foch y á sanch, s' están rapapiejats, descansant de sas fatigas, en lo recó de una oficina pública, ó bè concertant ab un partit de la situació la manera de servir de lastre.

La Bolsa, lo temple que fou un dia de la gent rica, es avuy lo desprovehit hospici dels desgraciats tenedors que no cobran los interessos.

Lo paper may havia anat tant per terra, y á seguir aixís esperansas hi ha de veure'l en l' Encant posat dessobre las telas de un catre, per ser venut á pés, com los periódichs vells.

Los espanyols se divideixen en espanyols legals y espanyols falsificats, lo mateix que las monedas, en monedas bonas y falsas.

La premsa está cohibida.

Los periodistas com las companyias que fan las forsas fan mil equilibris per indicar lo que no poden dir, tota vegada que son més las cosas prohibidas que las permesas.

Fá l' govern lleys pels espanyols bons no més, y al aplicarlas se troba que l' espanyols bons no responen, tal vegada perque ja tots los espanyols son falsificats.

Fá eleccions y l' presidents de messa tenen que passar sis horas de molestia y de incomoditats, al cap de vall per recullir sis vots, que en aquells horrorosos temps d' escándols y anarquía y fastidi de las altas classes de la societat, se recullian cada mitj minut.

Tot aixó passa á la vista de tothom; tot aixó avuy es y demá haurá sigut y per més rigurosas que sigan las lleys que vingan, no podrá haver deixat de ser.

**

Lo que passa darrera de la cortina no'u veyem nosaltres, ni que'u veyessim, ni que'u pressumísim podriam dirho.

Mes l' historia, desde son elevat pedestal ho véu tot, res se l' hi oculta, res se l' hi amaga.

L' historia escriurá son full en lo llibre etern del temps.

¡Tremolin los qui deuen tremolar, davant de son judici inapelable!

P. K.

Durant las eleccions passadas lo govern agafava als electors que volian votar y l' duya á las Magdalenas.

Lo estrany es qu' are no hajan agafat als electors, que tenint vot, no votavan.

Proposém al alt criteri de 'n Cánovas una modificació á la lley electoral.

Aixís com are diu «Tindrán vot los que paguin tant ó quan de contribució» podria dir:

«Unicament tindrà vot lo gobernador civil de cada provincia, y en ausencia ó malaltía d' aquest, lo secretari.»

D' aquesta manera s' cumpliria la lley, las eleccions serian tant animadas com are, y si fá, no fa l' resultats serian los mateixos.

Segons hem tingut ocasió de veure, en las passadas eleccions hi ha hagut candidaturas exclusivas dels taberners y dels negociants de farinas.

¡Oh admirables resultats de la política conservadora!

Avants, la lutxa s' trababa entre l' partits politichs y vosaltres déyau:

—Es precis descartar d' aquestas lutxas las miserias de partit.

Ja ho héu descartat; ja l' partits no lutxan, se retreuen.

Y las qüestions supremas de la política, s' ventilan are en las elevadas esferas dels taberners y dels negociants de farina.

Diu la lley:

«Durant lo período electoral, no pot ser relevada cap autoritat.»

Tres dias avants de las eleccions en Cánovas releva al Gobernador de Madrid.

Ab lo qual se demostra qu' en Cánovas es un ser puríssim y perfectíssim, superior á tot y á tots, principi y fi de totas las cosas, etc. etc.

Llegeixo en un periódich de Madrid:

«Ja conech que l' ordre no pot evitar que la empresa de tal ó qual ferro-carril en construcció s' quedi ab los quartos dels accionistas: ni que se'n vajan á pendre la fresca molts presos de nostras presons; ni que cent partidas de facinerosos assaltin diligencias y sequestrin capitalistas; pero la veritat es que l' ordre está assegurat; lo qu' es aixó no m' ho podran negar pas los opocionistas mes rabiosos»

Y dihém nosaltres: «Que l' ordre está assegurat ne hi ha dupte: la proba, que si l' periódichs rellisquém, lo fiscal nos crida *al ordre*.

Piropos:

Lo *Parlament*, parlant dels moderats, diu que son uns *infelissos*.

Lo *Temps*, parlant disidents, diu que son uns *aventurers*.

¡Quin dels dos periódichs conservadors te mes rahó?

Tots dos.

Diu que durant las eleccions alguns presidents de mesa d' oposició, van tenir de pendre medicina d' espant.

Suposo que no seria perque s' espantessin davant de la immensa concurrencia dels colegis.

Senyo Brusi, escolti si es servit.

¡Recorda anys endarrera quan prenian part 17 mil electors en las eleccions, quedeya vosté?

Donchs deya: las eleccions han sigut desanimadas: no hi han pres part mes que 17 mil electors.

Hi ha 40 mil electors inscrits: aixis donchs los 23 mil restants, pensan com nosaltres.

**

Donchs miri.

A Barcelona hi ha 300 mil habitants.

En aquestas eleccions que vostés han fet no hi han pres part mes que uns dos mil escassos.

Donchs miri, los 298 mil restants son dels nostres.

Y ja hi pot pujar de peus.

Se parla novament de crisis.

Se diu si l' ministre de Marina sortirá y de si sortirá l' ministre de Hazienda.

Com que ningú l' fá l' oposició, se la fan ells mateixos.

¡Mirin que hem arribat á uns temps inverosímils!

En Girona va dir en un dinar, que ell no havia fet grans obras, pero que deixaba las arcas municipals plenas de quartos.

Y á pesar de tants quartos, no surt un sol home que 's gastí un centenar de duros per comprar un centenar de vots, y apoderarse de l'administració dels caudals que á cala Ciutat deixa en Girona.

A Italia 'l govern proposa y las Corts aproban una ley qual primer article diu aixís;

«Los ministros del culto, que abusant de son ministeri per atacar las instituciones y las lleys del estat, turbin la conciencia pública ó la pau de las familias, incurrirán en la pena de quatre mesos á dos anys de presó que podrá elevarse fins á la suma de mil liras.»

Si aquí 'ns mediquessim ab aquet sistema, de segur que estariem mes bons.

Lo Brusi quan ha sabut que en la Plassa de Toros se preparava una lutxa entre un tigre y un toro s' ha horroritzat.

Lo Brusi ha fet mes: ha cridat l' atenció de la autoritat, demanantli que no permeti aquets bárbaros espectacles.

¡Ah, si 's tractés de la lutxa de un tigre y un proletari, ja fora un' altra cosa!

Sobre tot si 'l proletari fos de aquells que quan viatjan y 'l tren descarrila, dona la casualitat de que van sempre en cotxes de tercera classe!

Diumenje s' estrena en lo Teatro espanyol una comedia titolada «Lo Cantó» original del nostre constant col·laborador Gestus.

No dihem no mes, sino que creyém que l' éxit correspondrà als desitjos del autor que son los nostres.

LA CANSÓ DEL CARNAVAL.

Donchs cantem
y las penas olvidem.

A cantar vaig una cosa
una cosa aquí no mes,
molt bonica y molt hermosa
molt sublime y de molt pes.

¡Si que hu es!
Del turró no vull tractarne
que ha passat ja la ocasió
solzament vaig á cantarne
las disfessas, que 's milló.

Y ab la lira bèn trempada
y afinada
al punt de dalt,
sentireu la gran tocada
dedidada
al Carnaval.

Vingan balls y mascaradas
que trastornan nostre cor,
vingan crits y confitadas
vinga grésca y bon humor.

¡Ab ardor!
De champany las copas plenas
de conyach y marrasquí,
y menjars de totas menas
que no costin de pahí.

De alegría y de contento
ja revento;
mes no cal,
que gran pena passaria
si moria
ans Carnaval.

Vinga bulla, crits, gatzara
diversions sens causar dany
recordant la passió avara
que no es mes que un cop al any.

No es estrany
que tothom perdi 'l judici
que tothom se torni noy.
puig la broma ab tant bullici
fa que aixó sembli un San Boy.

Y ab alló de —¡No'm coneixes?
—Si 't pareixas
crech á tal....
—Ho endavinas. Ell l'abrassa...
axi passa
'l Carnaval.

Sostirán comparsas moltas
molts ab banyas.... disfressats
y aquest any los Carnestoltas
semblarán certs diputats.

Las vritats,
son, qu' hi haurá, grans cabalgatas
una rua molt decent
y al sé mort lo papánatas,
á enterral tots al moment.

.....
Ja ma lira pert lo só
tenint pó
de ferho mal:
aquí acaba un servidó
la cansó
del Carnaval.

EMBOLICA TRONOS.

—En l' Universitat se prepara una exposició.
—De quan ensá?
—Fá tres ó quatre dias.
—Y quan s' obrirá?
—S' obrirá 'l dia 20.
—Y ab tant poch temps volen fer una exposició decent y digne?
—Ab tant poch temps, que qui ha fet unas eleccions electorals en una nit, bé pot fer una exposició universal en 15 dias.

L' última exposició catalana vá celebrarse en lo local de l' Universitat.
La exposició que 's prepara també!
Llavors los productos de l' industria varen treure als soldats d' aquell edifici.
Are 'ls productos de l' industria 'n treuhen els estudiants.
Llavors estavem en temps de democracia; are en temps de conservadors.

President de una societat, com lo Foment de la producció espanyola, es un metje:
En Letamendi.
Vice-president de l' exposició que 's prepara es un apotecari.
En Casaña.
Senyors, no sé que pensarhi:
la situació 's posa lletja,
anant darrera del metje,
del metje y l' apotecari.

Preguntas:
¿La dona del carter qui es?—La cartera.
¿Y la dona del vidrier?—La vidriera.
¿Y la del carreter?—La carretera.
¿Y la del xocolater?—La xocolatera.
¿Y la del cafeter?—La cafetera.
Vels'hi aquí una colecció d' homes que no son casats ab donas, sino ab cosas.

Un telégrama que vá rébres lo dia primer de las eleccions:
Poblé nou 7 de febrer (á las 10 del dematí).
«Los difunts del cementiri que tenen vot electoral, á última hora han acordat lo retrahiment.»
Un candidat que 's refiava del vot del seu besavi y d' alguns companys d' aquest que cada nit feyan tertulia á casa del apotecari, al rebre aquest telégrama vá tenir una basca.
Al retornarse exclamava:
«¡Ay! No importa. Ab mitja dotzena de empleats que 'm votin n' hi haurá prou.»
Y jo l' hi deya:
«Si senyor: voste será concejal; pero naixerá mort com lo seu besavi.»

Se parlaba fins are de una máquina electoral.
La máquina electoral s' ha transformat.
La máquina electoral es avuy una máquina neumática, que absorveix l' ayre, crea 'l vuit y asfixia.
Per xò 'ls partits d' oposició sen' han apartat.

La Gaceta de Barcelona es molt cruel.
En vista de que aquests dias los presidents de mesa matavan las horas d' elecció sense recullir un vot, surt y 'ls proposa que comprin aquella juguina que venen á ca'n Lopez, titolada «la qüestió d' Orient.»
Aixís, per dos rals, sabrán al ménos ab que entretenirse.

Com que l' ajuntament elegit no pot representar los interessos de Barcelona, per l' insignificancia de vots, cal dir una cosa:
L' Ajuntament actual ha sortit de las urnas electorals, per caure desseguida en las urnas funerarias.

Y no's cregan la candidatura oficial anava precedida de un pràmbul molt cayó.
«Es qüestió de sanejar la ciutat, d' aixamplar los carrers, de disminuir la mortalitat de Barcelona.»
Nada, qüestió de vida ó mort.
Y 'ls electors al llegirho 'n feyan tan cas com si sentissen ploure!
Encare qu' en los temps á qu' hem arribat, tant se'ns endona morir com viure.

Un carlí á Fransa vá matar á l' hostalera y á la criada per no pagá 'l gasto que havia fet en tres dias.
Aquest carlí no tenia més que 17 anys.
¡Quin modo d' anarse'n á fer á Fransa la propaganda de sas doctrinas!

Sobre 'l drama del Echegaray, diu «El Siglo Futuro» órgano dels sagristans.
«Un gós que vá assistir á la representació, vá comensá á lladrar.»
Si senyor sí: y fins crech qu' era un gós carlí.

Algunas mesas van constituirse ab empleats de calaciutat exclusivament.
En varios colegis no varen emitir lo vot més que 'ls empleats de cala Ciutat.
Y en care dirán que 'ls temps actuals no son democrátichs!....
Avants los ajuntaments elegian als empleats, més are 'ls empleats elegeixen als Ajuntaments.

Los conservadors per recullir un milé de vots varen establir 23 colegis.
Y are s' ha demostrat que quan ells gobernan hi ha molt poca afició á aná á estudi.

Una observació filológica.
Lo refran que diu:
«De aquellos polvos salen estos lodos» s' ha reformat.
Are diu lo refrán:
«De aquellas listas salen estas elecciones.»

Un capellá de Girona vá fer un sermó dihent:
«¡Sabéu perque varem tenir las últimas inundacions? Perque el home animat de un esperit satánich s' empenya en trastornarho tot. ¡Qué vá destruir l' aygua? Tots ho sabeu las obras del ferro-carril de Fransa. Si no 's fessin obras aixís, no hi hauria las tals inundacions.»
Com que á pesar dels sermons lo carril s' inaugurarà, quan s' inauguri el carril, yo proposo al capellá de Girona que fassi una cosa.
Proposo que 's giri d' espatllas á la locomotora, á veure si ab una bona embestida la detura.

Diuhem los periódichs ministerials:
«A las espatllas nostras s' hi organiza la democracia.»
Se comprén.
Los ministerials caminan cul-arreras, y naturalment, nosaltres hem quedat á l' espatlla seva.
Pero nosaltres aném més endavant qu' ells.

CANTARELLAS.

Fina ests de noms y de fets
y de cara Serafina:
per xò 't dich que 't casarás:
mes no ab mi qu'est massa fina.

R.

Diuen que á tots los vents tomban
dels campanars las veletas;
are m' esplico 'l perque
tú 't dius lo mateix nom qu' ellas.

R.

QUENTOS

—Escolti Sr. Pere, van dirme que á casa séva
s' están morint de gana.

—Molt al contrari; l' haurán malt informat:
á casa méva tothom está fart: jo estich fart de
la méva dona y la méva dona está farta de mi: la
criada está farta de no cobrar la mesada: l'
únich que la balla magre es lo gat que no troba
cap engruna de pá, ni cap rata, perque hasta
las ratas han desamparat lo pis.

A un pagés qu' estava molt gelós de una vin-
ya que cultivaba ab tot lo cuidado del mon y
que 'n treya just per menjar, l' hi preguntavan:
—Que'us estimariau mes perdre, la dona ó la
vinya?

—Home aixó es molt natural: la méva dona,
perque la vinya 'm dona 'l pá y la dona se me
'l menja.

Un frare siguié convidat á dinar á u'altre con-
vent, y quan lo dinar feu acabat, se n'entorná
al séu y digué:

—Pare prior; may havia vist un sostre tant
hermos com lo sostre d' aquell convent.

—Es á dir l' hi digué 'l prior que vosté s' es-
tava ab lo cap alt mirant al sostre.

—Dispensi, no senyor; molt al contrari lo
tenia baix.

—Y donchs ¿com s' enten aixó?

—Com que 'l caldo de la sopa era tant clar,
tot lo sostre s' hi reflejava.

Un sabater se dirigeix per centésima vegada
á un que l' hi deu un parrell de botinas.

—Pero home, dispensim per are no puch.

—Vosté sempre 'm fá la mateixa cansó.

—¿Que té desconfiansa en mi? Donchs eregui
que 'ls diners que l' hi dech no 'ls perderá.

—Aixís mateix m' ho figuro, perque com que
may me 'ls veuré dintre de la bufaca, no hi
há pas perill de que 'ls perdi.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciu-
tadans Mossen Sigut, Mestre Jan, Cuspinet Crispis, Rabacó
y C., Zarandiet, Cómich d' Horta, M. Cadenet y Balabi.

Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen.
Ciudadá F. R., en la cansó de vosté hi ha molt bona intenció,
pero es algo fluixa.—Enrich Xarau: L' epigrama hi anirá: la
poesia té d' arreglarse.—H. Verí: Insertarém alguns pensaments.

—Pau Orémas: La poesia no l' hi aseguré: lo xiste sí.—M. 2 H.
Idem dos de vosté.—P. Torrents: Hi ha cosas que avuy no podes
dirse: per xó gracias.—Pau Ronda: Insertarém un epigrama.—

Carnoli: Insertarém un problema.—Bréu: Idem la séva poesia.—

Ciudadans E. Aida y B., Blanquejador de Lleyda, Ell y Jo, P. y

Subirá, Noy qu' té dos coronas, Joan de la Soledat, Guard y Ola,

Just de noms y de fets, Estudiant de Reus, Uu Puerto-Riqueño,

J. Domenech, Bonhome Lloretench, Igualadí de la Rambla,

Francisco B., Amich del Xino, Estrella Polar, Crispinet Crispis,

Mosens Sigut, P. R., Benet Pejell, Dona de Vilasar, Tigre del

Retiro, Luixet Samperench, J. Paterna, Malamirada, S. Jordá,

Aurelia y Anton, Set y Cinch, Febo, Noy Tendre, Enemich del

baçallá, Un suscriptor, Llantia, Figureta, E. Pons, A. 1. y F.—

Noy petit, Fam, Rampa y Gana, Llepizós, Pá y Rossegons, Estan-

ya Paellas, Manel de l'olla, Dolores March y T., Bonhome Lle-

retench, J. Vernas Ronso Tibet, Mister de Bonhom, Hercuhet sea-

se dot, D. Dalmau, Mestret, D. C. y E., Blanch de Teyá, M. Ti-

tus y Bruguera, Dimas, Tómbal, Girat y Bolta: Lo que vostés

envian aquesta semana no'ns serveix.—J. Torres: Publicarém la

fabuleta.—Nyela: Idem lo trenca closcas.—Dolores del Café: In-

sertarém lo quento.—Balabi: Hi anirá 'l quadrat de paraulas.—

M. Cadenet: Idem lo problema.—Cómich d' Horta: Insertarém 'l

anagrama.—Mestre Jan: Y la sinonimia de vosté.—Zarandiet:

Idem lo de vosté.—G. de Vilamajor: Igual que 'l séu trenca-

closcas.—Desganat de Reus: Publicarém los quentos.—A. F. O.,

gracias á Déu que 's torna á deixar veure: hi aniran dos epigramas.

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO 373.

1. PREGUNTA I.—*Porta.*
2. ID. II.—*Corda.*
3. SINONIMIA.—*Marina.*
4. QUADRAT DE PARAULAS.—R O M A
O L A S
M A R E
A S E S
5. XARADA I.—*Car-bo-ne-ra.*
6. ID. II.—*Me-lo-dra-ma.*
7. ENDAVINALLA.—*Tortell.*

Han endevinat totas las solucions los ciuta-
dans Niela, Tinter mágich y Trenca pinyons;
menos la 7 G, de Zaragoza: Tres morizeros, Mi-
lord Tronat, Zarandiet, y Tranquillarro de Vi-
llasar: menos la 4 Just de noms y de fets: las 1
2 4 5 y 6 Crispinet Crispis y Terror de las Vi-
udas: las 1 2 4 5 y 7 Mariner de Reus: las 1 2 5 6
y 7 Xich de cán Feliu: las 4 5 6 y 7 Pi y Crus-
tetas y Magarrinyas: las 1 2 6 y 7 Puerto Rique-
ño: las 1 2 y 4 G de Vilamajor y Amich del Xi-
no: las 4 5 y 6 Joan de la Soledat y Peig gros:
las 1 2 y 6 Desganat de Reus: las 4 6 y 7 Blan-
quejador de Lleyda: las 1 y 2 Francisco B: las
5 y 6 Cap gros: la 1 no mes T de la Martinica: no
mes que la 5 J Domenech: y la 7 no mes 3 de
la rambla.

IDEM Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO 374.

1. TORTURA CEREBRAL.—*Cantarellas.*
2. TRENCA CLOSCAS.—*Cardona.*
3. SINONIMIA.—*Fé.*
4. PROBLEMA ARITMETICH.—604,463 *millons.*
5. XARADA I.—*Pi-so-no-mi-a.*
6. ID. II.—*Ser-pre-sa.*
7. ENDAVINALLA.—*Cero.*
8. GEROGLIFICH.—*La línea de Vich á Granollers
atravesa quatre estacions.*

Ha endevinat totas las solucions lo ciudadá G
de Zaragoza: menos la 7 Pa y naps: menos las 4
y 7 Bonhome Lloretench, Pelegri seglar, Tin-
ter mágich, Crispinet Crispis, Trenca pinyons
y Magarrinyas: menos las 7 y 8 Terror de las
Viudas: las 2 3 5 6 y 8 Benet Pejell y Lluerna
y Milord Tronat: las 2 3 5 y 6 J Domenech y do-
na de un xaradista: las 2 3 5 y 8 Desganat de
Reus, Puerto-Riqueño y Xich de cán Felip: las
1 2 3 y 6 Francisco B: las 1 2 3 y 5 Estudiant
de Reus: las 2 3 6 y 7 Just de noms y de fets:
las 1 2 5 y 7 G de Vilamajor: las 2 3 y 5 Zaran-
dieta, Guard y Ola, Balabiet, Manuel Violi: las
las 2 3 y 6 T de la Martinica y Mestre Jan: las
2 5 y 7 Joan de la soledat: las 1 y 2 Mossen Si-
gut y N q t dos coronas: las 2 y 6 P y Sabia y
Carnestoltas: las 3 y 8 Ell y Jo: las 7 y 4 jove
molt romiayre: la 2 no mes Blanquejador de
Lleyda, Sr. Escupina y Rey Tartana. la 1 no
mes B A ida y B; y no mes que la 8 Guideri.

QUADRAT DE PARAULAS.

. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

Omplir los pichs ab lletras, que llegidas en
ratllas horizontals y verticals digan: la prime-
ra lo nom d' un dels primers criminals: la se-
gona un element del globo; la tercera una po-
blacion de Navarra molt anomenada; y la
quarta un nom que 's dona á las noyas per fer
més bónich.

DEUHET DE REUS.

SINONIMIA.

En tot qu' es home de gracia
més per desgracia es molt tot,

com no l' estima l' Engracia,
s' ha tornat tot y fá 'l bét.

J. G. A.

TRENCA-CAPS.

¿Qu' es lo que té mes rodó tant l' home com
la dona?

SASAC.

PROBLEMA ARITMETICH.

Un turch perseguit per un servio, se trobaba
á 70 pasos de distancia del servio: 'l turch do-
nava 150 pasos per minut, mentres que 'l servio
'n daba no més que 145; pero 96 pasos del ser-
vio, equivalian á 100 del turch, Pregunto:
¿quáns minuts transcurrirán per trobarse, y
passos te donar el servio y quans el turch per
sér atrapat pel servio?

PATERO.

XARADA

I.

—Jo dono

—Ma noy ¡quin bó!

—No puch fer cap *dos-primerá.*

—Ni jo tampoch

—Donchs *tercera*

hu al revés la fare jo.

Qui vá perdre ó va guanyar

lector, no t' importa res:

lo que t' importa es lo tres

de mirar d' endavinar.

RALIF.

II.

La hu al revés junt ab tres

que ven tot en lo Born nou,

un llansol de *dos* vá perdre

y de trobas doná un sou.

Si la vida 't vols guanyar

lector, pósa't á buscar.

D. DALMAU.

ENDAVINALLA.

Islas seré si m' allargas,
earlina un poch escursada,
y si com só desitjas,
¿as puch ser la teva aymada.

MÚSICH DE LAS TRAMPAS.

GEROGLIFICH.

Janer

A

E E E E E E E

La

9 ABRIL

RA

Mor Mou

R. M.

(Las solucions en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.